

TELEGRAFUL ROMÂNULUI

№ 49 ANUL XVI.

Sabiu, in 20 Iunie (2 Iul.) 1868.

Telegraful este de două ori pe săptămână : joia și duminică. — Prenumerațiunea se face în Sabiu la expeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gați prin scrisori francate, adresate către expeditura. Pretulul prenumeratului pentru Sabiu este pe an 7 fl. v. a. iar pe o jumătate de an 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și Pen-

tru provinciile din Monarchia pe un an 8 fl. v. a. pe o jumătate de an 4 fl. v. a. Pentru principii și țări străine pe an 12 fl. v. a. și 6 fl. v. a. Inserțiile se plătesc pentru întia oară cu 7. cr. și pentru a doua oară cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2 cr. v. a.

Unu principiu trebuie statoritu.

Ore ce aru dice cine-va cându aru vedé mai mulți ômeni calatorîndu, cari dupa ce s'au escatu unu viscolu protestéza meru cu cuvintele : noi nu vomu sa mergem mai departe, ci remanem mortisî pre lângă pretensiunea, că sa se faca ierasi tempu frumosu, sôre, caldu, sa sufle bôre lina etc.; pâna atunci fia ce va fi, dela acestu propusu nu ne abatemu. Sa cugete cine ce va vrea, noi insa luându in consideratiune partea cea seriôsa a acestei glume amu dice : ca pre câtu e de doritu tempulu celu frumosu și placutu pentru totu omulu, chiaru și in întielesu politicu, pre atât aru fi de nepotrivitu m o d u l u pretensiunei; din cauza ca lucrulu, pre carele l'amu asceptă a ni se implini in urm'a pretensiunei nu sta cu totulu in puterile nôstre.

In întielesu politicu tempulu celu frumosu e, cându constituționalismulu se repune in tôta valôrea lui, și estinde bine-facerea sea in modu egalu asupr'a tuturor cetățienilor. Cându insa tempuri de transacțiune turbura ordinariulu lucrurilor, se întielege, ca nu mergu tôte dupa pofia.

Se cantămu impregiurulu nostru și vomu vedé, ca restringendu-ne la cele interne, întindindu-ne privirea și preste marginile patriei nôstre, abia vomu află astadi tierra, unde societatea sa nu fia, mai multu seu mai putinu, bantuita de valurile transacțiunilor. Dela 1859 încôce tranșilitatea (liniscea) politica a fostu numai pre unele locuri și momentana. Miscările de atunci a fostu petrecute de mai multe esplosiuni politice in Polonia, in Dania, pre câmpurile Boemiei, pre ale Lombardo-Venetiei, in Croatia, cari au trasu in tôte partile schimbări nemijlocite și mijlocite dupa sine, a căroru finitu înca sta afara de calculii omenesci.

Amu credé ca nimenea nu va nerecunôște influința reciproca a acestoru evenimente și firéscu loru legatura. Déca va stă acésti'a și déca vomu consideră factorii politici din Europa și valôrea lor, in totulu și in parte, — cugetămu ca nu va fi greu nici pentru noi, a cunôște, cam care este sfer'a puterei și influinței nôstre in afacerile aceste mari politice. De aici insa vomu putea deduce apoi mai bine și mai lamuritu, carea se fia firea, pretensiunilor nôstre.

O problema sôrte grea acésti'a; de aceea nici nu ne prinde mirare, candu neastemperulu unoru ômeni *) cu multu mai multa sentimentilitate de câtu ratiunamentu basatu pre esperința istorica, se demitu la indoiala, la suspiciônări, la invinuiri și la incriminări, pre cari le arunca cu o abundanția demna de o sôrte mai buna, asupr'a tuturor acelor ce nu le potu urmâ opiniunilor lor.

Departé sa fie de noi a invinuî motivulu cui-va la o aspirațiune nobila și binefacătoriă; amu dorim numai ca aspirațiunea nobila sa caute a o curati fia-care mai intâin de accidentiile, cari nu facu nici odata lucrulu de capetenia. De pre terenulu

*) Aici sa amintimu și de apostrofările ce ni se facu in nrii 87 și 88 ai. Federațiunii și adeca in nr. 87 unu cor. din Sabiu D. e superatu sôrte ca s'au pututu vorbi de inteligința româna in numerulu 40 alu „T. Rom.“ cu tôte ca densulu nu a luat parte la cele espuse in amintitul numeru. Cele-lalte atîngetôrie de acésta afacere, le iertămu pentru ca se vede ca a votu informatiuni rele. — Cătu despre serbarea aniversarei, cagetămu ca-si va trage sém'a a nu ne sili sa spunem in publicu, ca cum a procesu chiaru dlu D.; ce se atinge de imputarea ca nu amu publicatu pronunțamentulu, mai curendu, lu trecem cu vederea și ne întorcem la

— nuliulu de lângă Târnava-mare carele, celu putinu, pare a fi ce-va mai seriosu. Densulu citéza o istoria lunga și vechia de înainte cu 1200 ani intemplata in Constantinopole. Adeca, de cându unu imperatu a cerutu bine-cuventarea patriarhului la de-

acést'a carele aru poté fi comonu tuturor partideloru, deca aru si fi mai multe, noi amu puté lucra mai cu buna rezultate in transacțiunile de fatia Contrarii nostri politici nu aru avé nici unu cuventu de a ne opune, pentru-ca, in cele din urma, noi nu dorim altu ceva pentru noi decâtu aceea ce dorésem și ei pentru sine, adeca de a fi legali in statu, de a ne bucura de aceleasi beneficii a le statului de cari se bucura și ei. Acésta tendința un poté fi obiectu de ostilitate.

Precisarea seu curățirea aspirațiunilor nôstre de accidentii o amu află in încungiurarea feliuriteloru recriminatiuni ori in ce parte, și dupa cum amu amintitu in nrulu trecut, in statorirea principiu lui nedispunabilu, pre langa carele nu numai ca trebuie, dara suntemu datori sa remanem La umbrirea acestui'a noi sa urmămu inca puținulu ce ni a remasu dela antecessorii nostri, cari scosi din constituțiunea țierei s'au luptatu continuu pre langa greutăți cu multu mai mari pâna la 1848. Acésti'a au avutu a se luptă cu prejudețiile inesi, noi ne luptămu insa numai cu remasitiile acelor'a, cari disparu totu mai multu și mai multu chiaru și in castrele contrariilor nostri de alte naționalități

Evenimente politice.

Sabiu 19 Iunie.

Legrea pentru biseric'a gr. or. e sancționata. In siedința dela 27 Iunie unu fu prezentata spre cetire și publicare in cas'a deputatilor, de unde totu spre acelu sfersitu se va tramite și in cas'a magnatilor.

Impacerea între Ungaria și Croatia, respective lucrările deputatiunilor regnicolarie decurgu. Din cându in cându se arata greutăți, cari impedează cursulu rapede insa pâna acum lucrările totusi se continua.

Dupa scirile mai din urma ministrulu presedinte au prezentatu casei deputatilor proiectulu de lege pentru armata, aperiarea țierei, pentru glôte și in fine pîntru apacizarea unei recrutări in modulu de pâna acum. Tempulu de serviciu in armat'a regulata e de trei ani, rezerv'a siepte ani și in glôte 2 ani. In ceste din urma se voru socoti toti barbatii harnicii de a portă arme, pre cari nui va lovi sôrtea a servi in armat'a regulata. Pentru anulu acésti'a se cere unu contingentu de 38,000 recruti.

Despre încercarea de o complanare cu natiunea cecha din Boemia cursează acum sciri varie. Resultatulu încercării nu se scie. Se spune insa mai de tôte partile ca de ocamdata complanarea e suspensa și remâne suspensa pâna la deschiderea dietei boemice.

Procesele de presa sunt in Boemia in flôre. Unele foi respandescu scirea despre declararea stărei de asediu, déca se voru mai continuă demonstrațiunile că pâna acum. Tocmai in momentele acéste ne sosesc „Osten“ și acésti'a spune ca com-

rimarea unei biserici, că sa radice pre acelu locu altu ce-va. I laudămu zelulu cătra lectura, dara ne pare reu ca nu a asiâ norocosu cu tertium comparationis. Nu scimu mai departe in ce legatura va fi stăndu cu articululu nostru întrebarea ce o face — nuliulu „Telegr. Rom“ pentru mergerea deputatilor la Pest'a, „nuliulu“ se vede ca a cetitu „Tel. Rom.“ déca l'a cetitu, numai dela nr. 43 a c. încôce și apoi proverbiulu e, ca pentru o baba surda nu se bate tôte'a de două ori. Dara sa nu uitămu ca dupa cum se vede din citatu — nuliulu a ajuns cu percurgerea istoriei numai pâna la 668 dupa Chr. și asiâ sa-i damu regazu pâna va ajunge la secululu nostru, si atunci va întielege ce amu vrutulu noi cu articululu despre pronunțamentulu, pre care pronunțamentulu unu barbatu, care de altmintrea nu va dice nimenea ca face parte din „direcțiunea noastră politica“ l'a calificatu cum noi ne sfiimu și a reproduce calificarea. Ne fimem de dis'a „Tôte cu cuviința sa se faca“, Red.

planarea cu Boemia se va face. Pâna acum insa ambe partile sunt cu rezervă; mai departe, ca regimulu va lua inițiativa la complanare.

In Romania a sesiunea camerei e inchisa. Calatori'a principelui Napoleonu a făcutu de Bucuresci s'au îmbracatu in 12 Iunie in vestiminte festive. Din cele ce celima in diariile de acolo, principelu a sosit in 11 Iunie la Turnu Severinului. Acolo lu intempina generalulu N. Golesecu. Poporulu și orasiulu era îmbracatu in vestiminte de serbatoriă. Milita in parada deplina și facu onorile sele. De acolo lu insoti gen. Golesecu pre vaporu spre Giurgiu și innoptă in Calafatu, unde cetatea era iluminata. Primirea-i fu și aci totu asiâ de serbatoréscă că si in Turnu Severinului. A doua di sosit dimineți'a la Giurgiu. Aci intempinarea i fu și mai splendida. Copii și copile i oferira flori rostindu-i cuvintele : „Romania recunoscătoriă. Dupa ce facu o revista de trupe plecă spre Bucuresci. La Capaceni lu intempina Principele Carolu și lu cond-se in capital'a cea ornata cu porti de triumfu grândioase cu flumiri etc. și in serbatori neinterupte a petrecutu pâna Vineri dimineți'a.

In Serbia curge procesulu contra conjuratilor și partasilor la omorulu principelui Michailu.

Diariulu „Politik“ publica urmatori'a declarațiune :

O. redacțiunea a diariului „Politik“ : La mandatulu domnului meu, a principelui Alexander Karageorgevits, rogu prin acésti'a pre on. redacțiunea a diariului „Politik“ se binevoiasca a a publică in pretinut'a sea fôie declarațiunea alaturata a Mariei sale. Cu stima cuviințioasă Paulu Trifkovics secret. princip. Bokszege, comitatulu Aradului 20 Iunie 1868.

Bokszege, 20 Iunie 1868.

Declarațiune.

De la asasinatulu din Topcideru, circulează in continuu prin foiele publice sciri, cari aducu aceea crima in legatura, cu person'a și famili'a mea. E mai pre josu de demnitatea mea a refrânge pre largu atari acusatinni neconsciintioase, dara din stim'a cătra opiniunea publica, care aru poté fi sedusa prin astfelu de calumnie nedemne, me simtiu obligatu a protestă prin acésta publice și resolutu pentru mine și famili'a mea, contr'a unoru sciri ca acestea cari se imprastia sistematicu de unu numeru de soldieri cunoscuti, numai spre a comprimité in modulu celu mai nedemnu person'a și famili'a mea, naintea natiunei serbesce și a întregi Europe.

Me mângăiu cu aceea, ca opiniunea publica necorupta va judecă dupa cuviința pre acei calumniatori, și declara, ca voi fi constrinsu eventualu minte a cere scutulu legii, contr'a răspandirii frivole a numitelor sciri.

Principele A. Karageorgevits.

Mai reproducem urmatoriulu telegramu din Neoplant'a :

Redacțiuni diariului „Politik“ : Suscrișii de-declara in numele comitetului omladinei, alesu pre unu anu de adunarea publica anuală, tôte insinuațiunile foielelor din Pest'a și Vien'a contr'a Omladinei, că mintione necunoscătoriă și tendințioase, și protestéza publice contra acestoru calumnie dejositôrie. Omladin'a lucra publice pre câmpulu literar și socialu, tiene adanai publice anuale, și n-oiulu ei instrumentu le cuventulu prononciatu publice cu gura, seu in scrisu.

Hedzusz Gernibz

presied. comitet. secretariu. Recomandămu urmatoriulu discursu deosebitei apretiniri a publiculu nostru, ba amu dice că tuturor barbatilor cari se tînu de inteligința, fia bisericesci fia lumesci.

Discursul dlui Eudociu Hurmuzachi în cauză autonomiei bisericii din Bucovina.

Istoria petiției din Bucovina în cauză autonomiei bisericesci este atât de plină de invetitură, cât și de demna de considerație. Nu e de lipsa a fi catolic, nici nu e de lipsa a încheia vre-unu concordat pentru coreligionarii săi, spre a exercita drepturi de concordat în contră legilor și drepturilor fundamentale de stat.

Cât de paradoxă se pare a fi afirmarea acestă, totuși e întărită prin cele ce se întâmplă cu petiția prezentă, a cărei așteptare, până la intrare în parlament, e asemenea unei odisee, unei lupte fatale în contră pedecilor cumplite.

Comunitatea bisericii gr. or. din Bucovina reprezentată de barbați de toate stările mirene și preotiesci, se decide, în o adresa către senatul imperial, a exprima recunoșterea pentru votarea legilor fundamentale de stat și a-lu rugă pentru emiterea unor legi speciale, referitoare anume la efectuarea autonomiei bisericii acesteia. Între acestea, eata ca veni la mijlocu mână unui barbatu de pre o treptă înaltă, a unui barbatu, pre care, numai din respectu pentru starea sa, nu-lu spunu pre nume, și îngrozindu cu disgrația pre totii cei ce cutediara a subserie, puse în fine sub incuetoare înasă petiția, ce i se aduse în mână.

Numai prin o intervenire înaltă, numai pre urmă dispuneriilor făcute de Esc. Șea ministrulu de culte și a presedintelui din Bucovina a scapat petiția acestă din contumacia, era dreptulu de petiție ale unei comunități bisericesci de violare arbitrară. Ceea ce vedem asiă dăra în metasa roșă învelitu, este peregrinulu scapatu din prinsorea babilonică!

Dăra care este scopulu și cuprinsulu? care este obiectulu petiției? De ce pati ea acele necădiri? me va întreba nu unulu.

În staturile Austriei se afla de seculi o biserică, venerabilă pentru vechietate, puterica după numerositate, neschimbata în dogme, afina după doctrina cu biserică rom. cat. și anume soră ei cea mai mare. Asta comunitate numera în toate statele Austriei preste 3,300.000 de credincioși, era dincoace de lait'a jumătate de milionu. Dela anul 1848 încôce se încorda ea neîncetatu, a vedé efectuata regularea sa organică și legatură ierarhică întocmă asediamentelor sa canonice. Ea stăruiesce în dăru, de a vedé deflata pusețiunea sa legală în stat și formată organizarea sa internă, ca pre basă acestă se pōta exerciți deplină autonomiă garantată prin legile fundamentale de stat. Ea pretinde legi speciale spre efectuarea principiului de libertate biserică, asemenea celor a ce

le posedu catolicii și protestanții demult și precum sunt puse la ordine dăi chiar și pentru evrei.

La constituirea biserică respectiva pretinde înasă poporulu gr. or. în privință formală facultatea unui votu la consultarea și decisiunea afacerilor bisericesci, școlare și fundatiunale. Acestă pretensiune se radima atât pre întielesulu și literă legilor, cât și pre ființă și prăsă vietii bisericesci gr. or. Biserica ortodoxă e centralistică numai în privință doctrinei dogmatice, nu înasă în administratiune și jurisdicțiune. Ea nu are o capetenia monarhică, ci este în genere asiă de sinodala în formele sa ca și antistelui indiestratu cu titulu de patriarhu nu-i recnōsce dreptulu de a emite din propriă autoritate decisiuni dogmatice și organice. Numai în sinodulu ecumenic, că instanță supremă, și treptatu în jos în sinodele provinciale și diecesane jace totă puterea autorității legelative în biserică gr. or.

Patriarculu de Constantinopol, ca demnitarulu suprem pōte cu învoirea celorlalti patriarhi a conchiamă unu sinodu a totă biserică, dăra lui nu-i este iertatu a prejudecă decisiunilor acestui, și nici a le suplini pre acestea. Patriarhii sunt potinți numai prin sinode, afara de acestea sunt ei Episcopii dieceselor proprie. Spiritulu absolutismulu nemărginitu și a centralizatiunii strinse înca nu a subjugatu biserică ortodoxă, nici în raportulu episcopatulu către clerulu inferioru, nici a presedieratulu față cu creștinii laici. Unu spiritulu moderatu, blădu, aristocratico-democraticu respira în genere în asediamentele și administratiunea bisericii gr. or.; căci spre fericirea ei, înca nu a tinutu ea unu conciliu tridentinu, spre introducerea unui centralismu strinsu și unui absolutismu apăsătoriu în organismulu sa. Pre basă spiritulu acestui sinodale, pretinde comunitatea biserică, de a fi ascultată și vōcea ei despre regularea stărei sa.

După conceptele religioase ortodoxe nu constituie clerulu singuru biserică reprezentativă, și credincioșii laici sunt unu factoru esențialu alu ei, și asiomă: „Nihil de nobis sine nobis” trebuie se revina aplicată și în privință acestor doi factori, adică a clerulu inferioru și a mirenilor, la efectuarea legilor organice. Cu excepțiunea afacerilor dogmatice, rituale și jurisdicțiunale, cari sunt rezervate preotiei, cadu toate celelalte în acelu cercu de competență, la care participa asemenea preotii și laicii. Asiă vedem, că alegerea patriarhilor gr. or. se face în o adunare de preoti și de laici. La alegerea metropolitilor și a episcopilor participa și unii și alții, în congresulu din Carlovitiu precumpenesce numerulu laicilor; iera alegerea parohilor este unu dreptu practicatulu pretutindenea alu patronilor laici și alu comunităților.

Dreptu ca unii demnitari bisericesci, cuprinși de ma-

ni a absolutismulu, dăra a dese ori mână cu puterea de asemenea absolută a statulu, că în concursu cu acestă să-si împacă mandriă și interesulu pe spatele credincioșilor și a clerulu și fără de scirea și vōia acestor. Regimulu cugetă a stăpâni deplinu turmă, dăca a castigatu pre pastoriu și cu întrebuintarea mijloacelor sa i-a și succesu a dese acestă, precum demustă chiaru istoria uniunei. Eara pastorulu din alta parte nu mai avea lipsa a se bate după consentiamentulu turmei sa, dăca eră siguru de patronagiulu puterii ce domnea preste turmă. Asiă deveni că demnitarii bisericesci se secularisara iera puterea statulu se clerisă. Biserica lasă pre statulu, iera statulu pre biserică, a intră pre terenu strainu, și anomală născută prin confusiunea afacerilor, carea eră asiă de batătoria la ochi, a cāsianatu dauue și pentru și ună și pentru alta regiune.

Atare monstruositate nu pōte se fia suferită în epocă năi dezvoltări libere și ratiunale. Din momentulu, în care s'a garantatu libertatea bisericii în statulu celu liberu, nu pōte se mai suste atare raportu confundatoriu. Pre cându marele Padisiah din Constantinopol recnōsce egalitatea confesională și cetățienă și pronunția în față lămei că elu nu vrea se scie mai multu de o deosebire între musulmani și creștini, avem și noi mai puțin decatu alta data dreptulu, de a denegă unei comunități bisericesci legile speciale spre efectuarea și realizarea autonomiei și egalității sa. Dăca cadu de jă concordatulu rom. catolicu în părțile sa principale, nu pōte fi sustinutu unu plagiatu de concordat în biserică ortodoxă. Acestă este întielesulu și scopulu petiției de față, și acestă nu e pretensiunea numai a celor sub. scrisi, ci e dorință și pretensiunea țerei întregi.

Dietă Bucovinei în 23 Martiu 1863 a votatu adică o adresa către Majestatea Sa c. r. în carea s'a rugatu pentru restituirea autonomiei bisericii gr. or. și pentru administratiunea averilor bisericesci prin organele îndreptățite. Trei ani mai târziu, în 15 Fauru 1866, a cerutu dietă învoirea spre conchiamarea și serbarea unei adunări diecesane, în carea se participe asemenea și credincioșii laici. De-si o participare asemenea a laicilor în afacerile bisericesci în Transilvania nu numai a succedut, ci s'a și efectuat, pentru Bucovina nu se concese. Acelu rezultat nefavorabil e înasă explicaveru. Căci atunci erau frenel statulu în o mână, ce nu eră amica vietii constituțiunale și cine eră în stare a detrage dreptulu constituțiunale unui imperiu, putea detrage cu atâtă mai lesne unei biserici. Timpurile înasă s'au schimbatu spre bine, și ce în anul 1866 nu a pututu înflori, în an. 1868 nu numai va înflori, ci va produce înca și pōme.

Domnilor! o comunitate mare biserică bate la ușile parlamentulu nostru și ve aduce încredere și bu-

FOISIORA.

PREAMBLARI

(reprod. din „Convorbiri literare“)

(Urmare din nr. 45.)

VII.

Totu în acestu orasiu se arata și locul unde a fostu copaculu, de care s'a rezematu copilulu când tinea merulu pre capu. Amintiri despre temporele luptei pentru independență se gasesc înasă nu numai în Altorfu și în orășelulu Buerghen, în care s'aru fi nascutu Wilhelm Tell, ci în întregulu cantonu Uri. Acestu cantonu a conservatu toate tradițiunile vechi cu o scrupulositate rară. Dar din nenorocire de la Tell încôce nu a mai pre avutu ce conservă, afara de constituțiunea sa cea vechă democratică cum nu mai este altă. În cea întei duminică din lună lui Mai a fie-cărui anu, se aduna totu poporulu pre o câmpia de langa Altorfu pentru a desbăte interesele cantonulu sub presedintiă Landamanulu, care la urma dă sâma despre administratiunea sa și depune funcțiunea în mâinile poporulu suveranu. Odinioară, cu cinci secole în urmă, aceste adunări ale poporulu voru fi fostu foarte interesante, cându înca poporulu din Uri se luptă pentru patrie și neaternare, dar acum! . . . acum este interesantă a ceti constituțiunea loră pre hartie. Me'nsielu, chiaru acum este interesantă a asistă la o asemenea întrunire generală, dar dintr'unu altu punctu de vedere. Închipuiti-ve, iubiti cetitori, totu poporulu, catev'a mii de ômeni, pasindu cu pasu gravu spre câmpia adunării precum odinioară poporulu Romanu spre forum. Deosebirea înasă este că poporulu Romanu desbătea interesele lămei întregi și ca

de la votulu ei aternă esistență unui imperiu, resbōie crunte și îndelungate, linisce sēu grōza până în țierile cele mai departe; de la votulu poporulu din Uri aternă înasă: înființarea unei fontăni, dregerea unei școli, înființarea unui postu de pazitoriu de nopte și alte institutiuni maretie de acestă natură. Landamanulu de pre tribuna propune și poporulu ridică mână cându aprobă și n'o ridică cându desaprobează. Acestă gimnastică a mânilor este foarte importantă pentru strainii călători, căci ea are de urmăre concesiunea pentru înființarea unui hanu în cutare locu, facerea unui podetiu pentru cutare cascade, tacsă calăuzulu sēu a carutiei sēu a calărulu!

Cât de mēndru trebuie sa se simta cine-va a fi cetățenulu republicei Uri. Eu unulu de-asiu fi, asiu pasi cu multa mândrie în lume, că sa vada totii ca suntu dintr'o țier, unde și eu amu o particică de suveranitate și cându m'asiu află în societatea altor mōritori căroră nici prin gându nu le trece a fi suverani, precum odinioară fiii Romei înaltian fruntea cu mandria cându rostēu cuvintele: Sum civis Romanus, și eu asiū rosti pe acelasu tonu și cu aceiasi satisfacere interioară: Sunt cetățianu din Uri!

VIII.

Cu traisă în spate și bastonulu în mână călătorēmu pre josu spre pasulu St. Gottardu. Eră o di foarte caldă; sōrele inferbintase stâncele muntilor și me simțiamu obositu după unu marsu îndelungatu. Înainte de a urmă drumulu spre Podulu draculu, voiamu sa me oprescu câte-va ôre într'o ospetorie. Ajunsei la unu locu unde erau două ospetorii ună în față cu alta. Cea din stângă avea o infatiesare mai mare și mai placută, cealaltă parea foarte simplă, înasă la usie eră ospetărită o femeie tenară și veselă carea zimbea tuturor

treacatorilor și-i invită să între la densă. Vedēndu-me imi făcū unu complimentu, imi spuse că trebuie sa fiu foarte ostenit și ca o ôra s'au dōna de repausu mi aru prii. Ce ospetarie ai fi alesu în locul meu, iubite cetitoriu? Cea mare și frumoasă sēu cea mică cu vesela ospetărită? Eu unulu, fara multe precugetare amu intratu în cea mică. Care a fostu înasă mirarea mea, cându intrāndu vedēui pre amiculu meu Edgaru sēdindu la mēsa și luptāndu-se cu o tasa enormă de cafe cu lapte, cu oue, untu și miere? Îndata Edgaru imi sārī în capu și me imbrățisă că pre unu vechiu amic.

Nu e proverbu mai adevăratu, imi disē elu decatu celu care spune c'atunci cându gāndesci la lupu, lupulu e la usie. Toemai imi închipuamū ce placere asiū avē, dăca ai fi cu mine sa împărtiesci dejunulu estu copiosu ce mi-a servitū amabila noastră gazdă.

Bucurosu, i-amu respusū, sa împartimū! Vesela gazdă imi puse și mie înainte o tasa de cele enorme care, împreună cu zimbetulu sēu, făcuse reputatiunea ospetăriei sa.

Ai mai multu apētitu decatu mai dăunādi cându amu avutu placerea sa prāndiescu cu D-ta împreună sasu pre Rigi. Atunci māncai puțin și vorbiai multu cu vecină D-tale, scii, cu blondă cea frumoasă și melancolică. Credi că n'am luatū sēm'a că totă vremea ati sioptitū împreună? Astadi māncāi mai multu și vorbesci mai puțin, dar e dreptu: eu nu suntu nici blondu, nici melancolicu și ce e mai reu, nici femeie.

„Sa lasamū frumoasă blondă la o parte”, Edgaru. Sermana! Dac'amu vorbi de densă în cūrendu ne-aru parasi veselie.

— Asia? Ei bine, sa lasamū și sa pastrāmū veselie. Apropo. Credi că de acum remanemū tovarāși de caletoria?

curia libertăților constituționale. Răspundeți la această încredere, la această sinceritate constituțională. Nu conțedeți că sa se octroeze bisericii gr. or. unu concordatu după croiel'a absolutistica, unu concordatu, carele aru fi numai rodulu arbitriului personale, și de aceea multu mai nesuferitu decât concordatul celu multu combatutu alu bisericii rom. cat. Nu e îndoieala ca în cutare antiste diecesanu se misca numai dorulu, de a stapâni în modulu celu mai absolutu nu numai preste cleru, ci și preste toti credinciosii laici, ci și dorulu de a delatură și influența moderativă a statului.

Domnilor! trei forme bisericesci ale creștinismului voru scuti sub aripele lor venitorulu Europei și alu lunei civilisate întregi, aceste sunt: catolicismulu român, protestantismulu evanghelic și ortodocsismulu gr. or. Doue forme bisericesci aflară în cas'a acest'a și prin regimu recunoșcere, organizare și grije, iera a trei'a încă nu, și totuși este ea și demna și are și lips'a de portarea de grije a statului, că și cele-lalte doue. Domnilor! în legile fundamentale de statu și în alte legi speciale a-ti cautat și a-ti știut a încorporă spiritulu întie-lepciunei, alu dreptății și alu iubirei de omeni se cunoșca dară și biseric'a gr. or. ca ea nu este că până acum unu strainu, ci ea este unu membru egal îndreptătitu alu Austriei. Nu uitați domnilor, ca biseric'a ortodocsa este biseric'a cea mare în orientu, și ca din toate puterile mari este Austri'a cea mai aproape de părțile orientului.

Spriginescu dară din tota anim'a propunerea comitetului confesional și mai adăugu propunerea specială ca petițiunea diecesanilor din Bucovina cu toate subscrierile sa se tipărească în protocolulu stenograficu.

Depunem în cele următoare unu actu caracteristicu din secolulu nostru. Acestu actu e o altă cutitură a Papei.

Venerabili frați!

Nici odata nu amu fi credințu, ven. frați, ca după convențiunea, ce o amu încheiatu înainte de vre-o 13 ani spre bucuria tuturor credinciosilor cu Imperatul Austriei și regele apostolicu, vomu pute fi constrinși, a ne plânge astăzi asupra suferințelor și mahniciunilor celor de totu grele, de cari e cercetată și persecutată biseric'a din imperiulu austriacu prin omeni ostili în modu funestu. În 21 Decembre a anului trecut s'au datu adeca din partea regimului austriacu o lege într'adeveru blastemată că lege fundamentale de statu, care se aiba deplină validitate în toate părțile imperiului, și în cele puru catolice. Prin această lege se statoresce o libertate necondiționată de toate opiniunile și produsele de presă, de credin-

ția, conștiința, și doctrina, se conțede cetățenilor de fii care cultu de asi radică scoli și institute de educațiune, toate sectele religiunare sunt recunoscute de statu și între sine egale îndreptățite. Cu durere amu întielesu această scire, și bucurosu amu fi redicatu vocea noastră atunci îndată; dar amu preferitu tăcerea, urmându indulgenței, în speranția, ca regimulu austriacu va da audiu prezentărilor celor mai drepte a venerabililor noștri frați, a episcopilor din Austri'a, primindu unu sfatu mai sanatos și unu simțu mai bun. În surd'a au fostu însă sperările noastre. În 25 Maiu a. c. emise totu același regimu o lege, ce îndatoresce și demanda la toate poporele a acelui imperiu și celor catolice: ca copiii din casatoriile mestecate urmăza religiunei tatălui, de sunt de genul barbarescu, aceia a mamei de sunt de genul feminin, copii sub șapte ani trebuie să participe la apostasia părinților dela credința cea adevărată. Prin acea lege li se ia mai încolo toată puterea legătoare promisiunii, aceloră se formează cari biseric'a catolică cu temei și dreptu deplin le cere și prescrie, înainte de ce intra o casatorie mestecată; apostasia dela religiunea catolică că dela o religiune creștină se radică la dreptu civic, toată autoritatea bisericii preste cîntirime e delaturată, și catolicilor le e impus, de a îngropă în cîntirimele lor cadavrele eriticilor, deca acești din urmă nu au cîntirime proprii. Totu în diu'a aceea, în 25 Maiu a. c. acel'a-si regimu nu s'au sfîșit a promulga o lege de casatorie, care delature cu totulu, legile emise în urm'a convențiunei noastre amintite de mai sus, și introduce legile austriace cele vechi, ce stau în contrastulu celu mai aspru cu legea bisericescă; asemenea s'au introdusu asiă numita casatoria civilă ce e de totu reprobabilă și s'au ordinaru la casu cându dirigatori'a bisericescă aru denegă încheierea casatoriei dintr'unu motivu, care din partea autorității civice nu se privește de ne validu și ne legalu. Prin această lege acelu regimu au desființiatu toată autoritatea și jurisdicțiunea bisericii în afaceri conjugale precum și forurile matrimoniale a acesteia. Totu în sensulu acest'a au promulgatu și o lege pentru scoli prin care se delature toată influența bisericii și se dispuna, că conducerea supremă de învățamentu și educațiune, precum și îngrijirea și supraveghierea școlilor îi compete singuru statului și numai religiunea în școlile populare se relasa diferitelor dirigatorii de cultu, mai încolo fii-care secta religiunaria fără deosebire pôte să-si redice scoli con-

fesionale, sub singura condițiune că aceste scoli să se supuna supremei inspecții de statu și cărțile școlare se fii examinate de către deregatoriile civile, cu excepțiunea aceloră cărți, cari servescu de doctrina religiunaria și sunt a se examina de autoritatea bisericescă.

Acum vedeți venerabili frați, câtu de reprobabil și condamnătoru sunt acele legi blastemate emise din partea regimului austriacu, cari vatemă până la extremitate doctrina bisericii catolice, drepturile ei venerabile, autoritatea și constituțiunea ei divină, precum și autoritatea noastră și a acestui seauu apostolicescu, convențiunea noastră amintită, ba chiar și dreptulu naturii. Conduși de îngrijirea pentru toate bisericile, cari domnulu Christos mi l'au celat, radicămu vocea apostolică în această a voastră adunare ilustra și în virtutea autorității noastre reprobăm și condamnăm legile citate, și în generalu câtu în specialu totu ce s'au ordinaru, făcutu său ori cum s'au dispus din partea regimului austriacu sau deregatoriilor subordonate alatu în aceste câtu și în alte afaceri contr'a drepturilor bisericii; în virtutea aceleia-si autorități declarăm aceste legi împreună cu consecințele lor de totu frivole și pentru totu-deună ne valide. Preurditorii aceloră însă, și cu deosebire aceia ce se slătează a fi catolici, și pre toti, câtu au cîntezatu a proiectă, votă, aprobă și execută legile amintite îi dojenim și jurăm, a-si aduce aminte de censurile și pedepsele judecătorești, cari după constituțiunile apostolice și după decretule soborilor ecumenice se încarca pre aceia cari vatemă drepturile bisericii.

Intr'această însă le dorim din tota inim'a fericirea în domnulu și le dăm lauda meritata ven. noștri frați, Archiepiscopilor și Episcopilor Austriei, cari cu puterea episcopale nu au încetat, de a conserva fără frica prin graiu și condei cauză a bisericii și convențiunea noastră amintită admonindu și turma la îndatorirea sa. Și cu totu dedinsulu amu dori că venerabili noștri frați, Archiepiscopii și Episcopii Ungariei se imiteze esemplulu celu marețu alu colegilor lor, și cu acelu zel neadormitu se întrebuinteze toate mijlocele la conservarea drepturilor bisericii și la apărarea acestei convențiuni.

Însă într'o strîmtoare asiă de mare, precum se afla biseric'a în aceste timpuri foarte triste pretutindenea cercată, nu vomu încetă nici odata, venerabili frați, de a rugă pre Dumnezeu inimi noastre cu o ardere și mai înfocată de umilință, că prin puterea sea a totu putinte se facă toate proiectele cele sclerate a inamicilor santei se bisericii ne-

„D-ta unde te duci?”

— Eu? Totu dinaintea mea. Dar D-ta?

„Si eu.”

— Bravo! Ce întemplantare fericită sa avemu a celasiu planu de celatorie. Nu degăb'a m'am nascutu în ajunulu anului nou: Noroculu nu me parascesce. Sa vedi cum o sa petrecemu de bine împreună! Nici odata nu s'au potrivit doi omeni cum ne potrivim noi! De amu fi traitu în antichitate, poetii aru fi cîntatu simpatia noastră. Eu asi fi unu Orestu și D-ta unu . . . cum ilu chema pre celaltu?

„Piladu.”

— Si D-ta unu Piladu. Dar ce ai mai facutu de cându nu ne-amu vedutu? A! știu, știu! Blond'a cea melan. . . dar bine dăci voiamu sa nu mai vorbim de dens'a. Dar bunu apetitu ai! Eu credu ca putemu urmă pre josu drumulu mai departe. Cum gandesce? Amu putea și năim o caruciōră? Dar pre josu e mai frumosu. Avem s'ajungemu încurendu la podulu dracului. Se spune că-i foarte interesantu. Cătu despre St. Gottardo nu me pre interesează. Si vrei sa scii pentru ce? Pentru ca amu celitu odata în Goethe ca St. Gottardo nu-i unu singuru monte ci unu lantiu întregu. Lantieri întregi suntu însă multe în Sviter'a dacă vrei tota Sviter'a ste numai unu lantiu. Amu mai celitu inca, dar nu mai știu unde, ca se întemplantă adesea că sa treci fara că sa scii ca acel'a e St. Gottardo. Si-i foarte naturalu, căci dacă St. Gottardo e unu lantiu, apoi întielegi pre bine. . . Vrea sa dica mergemu pre josu? Te-ai mai odihnit de picioru? Dar ce-i dreptu buna cafă și mai alesu minunata miere! Cum socotesce? Dară D-ta nu mai răspunde? Me lasi sa totu întreb.

„Imi lasi vremea? Singuru întreb, singuru răspunde.”

— E adevăratu. Dar vedi tota diu'a amu fostu singuru și namu mai vorbitu cu nime. Nu poti sa-ti închipuesci ce dorința avem sa mai potu spune unu muritoriu câte-va cuvinte și ce bucurie amu simțitu, cându te-amu vedutu pre D-ta. Fa-mi o favore! Lasa-me sa spunu câte imi trecu prin minte, până ce m'oiu mai potoli. Alta data te-oiu ascultă eu ore întregi. Dar astăzi sunt asiă de veselu, asiă de dispusu. . . cându te vedu totdeună simtu o placere!

„Bine. Îți acordezu favore. spune!”

Atăta ei trebuia lui Edgar, pentru că sa nu mai taca. Tota vremea câtu amu fostu în ospetarie și totu drumulu până la podulu dracului a totu vorbitu singuru. De și mie în genere nu-mi place sa totu ascultu, acum imi facea multamire, fiindcă Edgar éra de o veselie nemărginită. Astfelu drumulu mi-a parutu foarte scurtu până ce amu ajunsu la vestitul podu. Acest'a este unu podu, s'au mai bine suntu două poduri unul preste altulu, aruncate preste Reuss. Rîulu cade aici în formă de cascada de la o însemnată înălțime cu unu vuetu îngrozitoru într'o prapastie adanca. Prapastia sémăna cu o caldura uriesie în care fierbe apă și din care apoi sa asvirle în susu că o ploaie ce uda toate stăncele de prinprejuru. — De mai multa vreme ne oprimem pre podu de privem acestu strainu și grandiosu spectaculu, cându Edgaru desceptându-se celu înteu, imi arăta în apropiere unu teneu care siedeă pre o dăra, tiindu o hartie în mână; la picioarele lui éra saculu de drumu și bastonulu. Elu éra palidu la față și ochii sei se uitau cându pre hartie, cându în susu, cându spre cascada; din vreme în vreme isi trecu cu mână preste frunte; apoi scotea unu plumbu din busunariu și scriea eara câte-va cuvinte pre hartie.

— Dacă acest'a nu-i unu poetu, me spenzuru imi dise Edgaru.

„Si mie-mi pare. Dar en vedi cum arata de palidu și ochii sei cum steclescu?”

— Sa-i adresamu cuvintulu! Trebuie sa fie unu personajiu interesantu.

Ne apropiem de densulu și elu nu ne vedé. A trebuit că Edgar sa-i poze mână pre umeru, pentru că sa-i atraga luarea aminte asupra noastră.

— De nu me insielu acestu marețu spectaculu te-a inspiratu, ei dise Edgaru. Este indiscretu de a te ruga sa ne cetesci și noue versurile ce ai scrisu pre hartie?

„Nici de cum. Vile-oiu ceti, dar imi lipsesco inca o rima. Asceptati!”

Dupa câte-va minute, poetulu ne ceti următoarele versuri francesce pre care le-amu tradusu:

La Paren.

De ce, copila dulce, eufundi a ta privire
În limpedele unde a-cestui linu paren;
Te uiti făr' încetare perduta în gândire
Cum apa cristalina oglinda chipulu teu?

La mine ah! te uita, în ochiulu meu privesce,
Cetescă n' alu meu sufletu ce arde de amoru,
Si vedi adanca întrensulu cum linu elu oglindește
Imaginea ta dulce de mii și mii de ori.

Pareulu curge, curge și unda-i nu s'opresce
În care diniora tu chipulu ti-ai vedutu,
Si ap'a trecătoare în taina te amăgesce,
Dintr'ins'a chipu-ti dulce în graba s'a perdutu.
Dar sufletulu statornicu eternu nu va mai sterge
Imagin'a frumoasă ce n'trensulu s'a opritu,
Si anii ce se schimbă și tempulu ce totu merge
Din elu nu potu s'alunge unu chipu asiă iubitu.

(Va urma.)

fecolitate și se oprește nesimțindu-și că cele trei-
gionare spargându-le asaltul și reînțărindu-i în in-
curajarea cea pre-alea dreptății și a mântuirii.

Varietăți.

* Luni seară se arungia în onoare societă-
ții dramatice în otelulu de la Imperatul Romanu-
lor" o măsă splendidă. Arangierea se făcuse de
inteligința română din loc și din giur. Cu oca-
siunea acestă, cum se întâmpla la festivități de a-
cestu felu, se ridică (seiese) toast. Celu dintău
rosiutu de dlu cons. aul. Iacobu Bologă fu o salu-
tare a societății dramatice, iar Protosincelu P o-
p o a vorbi despre însemnatătea artelor frumoase de
Per. Zachari'a Boiu, despre limbă și literatură ro-
mană, dlu Visarionu R o m a n u vorbi despre fe-
mele române.

Dlu B a r i t i u, jurist, surprinse placutu so-
cietății cu unu toastu închinatu specialu artei teatrale.

Dlu P a s c a l i mulțami în fine pentru fra-
tăsească primire ce o află aici. Petrecerea dură până
la 11 ore seară, și în fine.

* (Constituirea societății lite-
rari-e științifice a romanilor din
Vienă.) Marti în 16 l. c. la 6 ore seară s'au
constituită această societate pe bazele statutelor in-
cuvintate de in. locuștii a Austriei inferioare. Cu
această ocaziune pre stimatii oșpeti și junii romani
câți putură să se interesară, se adunară în otelulu
„Wandl.“ Eră unu momentu de mare însemnată-
te pentru densu, căci acum eră să se realizeze spe-
ranțele lor de mai mulți ani. Toti ocupară locu,
la măsă se asiedă comitetulu provisoriu ce eră in-
sarcinatu de societate se arangeze trebile. D. V. Bom-
bacu că membru din acestu comitetu ia cuvintulu și
descopere ascultătorilor scopulu adunării, arăta de
cândă a totu recursu junimea rom. pentru incu-
vintarea acestei societăți, dar fără rezultatu, și in-
sfersitulu cuvintării ură „traesca Maj. Sea!“

D. G. Buligă că referințele comitetului prov.
cetesce statutele incuvințate ale societății, pre ur-
ma se impartu listele pentru subscrierea membrilor.
După acestă se procede la alegerea funcționarilor,
s'au alesu: de presedinte d. Georgiu Br. Vasilco;
vice-presedinte d. Dr. Ioane Arseniu, în comitetu:
DD. N. Grigorcea, G. Popa redact. „Albinei“, Ioan
V. Perlea comerciantu, I. Ilasieviciu, Teodosiu Fi-
lipescu, Emanuil C. Savoiu și Pavelu Rotariu; că
suplinitoriu în comitetu: dd. S. Ienacovicu, I. Ma-
ioru și Nastasi.

D. G. bar. Vasilco i-si ocupa locul de pre-
sedinte mulțamindu societății pentru încredere și
se procede de locu la desbaterea preliminarului
speselor pentru tipărirea statutelor în broșura și
a. D. Orestu Voroncă ofere locuința d-sele de can-
celariu societății, ce se primesce cu mulțamita, și
sfarsindu-se afacerile ce erau la ordinea zilei. d.
presedinte încheie ședința. „Albinei“

* Cameră României a votatu 23.000
lei noi precum audim pentru școlile gimnasiale și
comerciale din Brașov. Unele diuare voru să facă
capitalu politicu din acestă și începu a deduce felu
de felu de suspiciunari din o faptă bună. Aru tre-
bui să cugete acei ce respandescu așa cu usiu-
rintă suspiciunările căte lipsa avemu noi transilva-
neni de asemenea școle.

* Multă mîta publică. Subscri-
șu și ia îndrăsnela a aduce următorilor pre ono-
rati d-ni și voitori de bine din opidulu Deva, cari
nu au dată uitărei acea impregiurare, ca au unu
tineru din sinulu lor ocupandu-se cu studiile, care
tineru are lipsa de ajutoriu, ci din contra, au con-
tribuitu mai multu său mai puțin spre ajutoriulu
și subsistința aceluia, — se simte îndatoratu, a
le aduce din adenculu inimii cea mai via mulțam-
ita, cu acea promisiune, ca subșisulu totu de-
un'a se va sili în unu modu pre cătu se pôte mai
mare, a se face demnu de acea bine-facere.

Acei onorati domni și voitori de bine suntu
precum urmăza: Mai întâiu acelă, care s'a os-
tenitu mai multu decâtă celălalt, care pururea a
aretatu cea mai parintesca ingrijire fatia cu sub-
șisulu, adeca prea on. d. Papiu Protopresbiteru,
cu 5 fl. După aceea demni de tota sim'a. Dlu
Georgiu Ciachani, vice-comite 5 fl. d. Lehman Ro-
bert adv. 1 fl. d. Dr. Lazaru Pelco, adv. 3 fl. D.
Bosnyak, negotițoriu. 2 fl. D. Iosifu Moldovanu
negut. 1 fl. D. E. Gergely negutiț. 1 fl. D. Lazaru
Piposiu asessoru 1 fl. D. Georgiu Nicorescu Parochu

2 fl. D. Ales. Crainicu jude proces. 1 fl. D. Simi-
onu Trifu vice-fiscalu 1 fl. Chigsi'a Ivanie inveti-
loriu 1 fl. D. N. Oprea cancelistu 50 xr. D. N. Haydu
cancelistu 40 xr. Unu iubitoriu alu culturii 1 fl.
Ann'a et Mari'a 1 fl. Summ'a 26 fl. 90 xr.—ca-
rora îneca odată le aduce cea mai via și intima
mulțamita. Sabiu în 17/29 Iunie 1868.

Petru Dehelianu septimanu.

Teatru.

Sambata seară fu reprezentată pies'a „voinicosu
și fricosu“ comedia. Dlu P a s c a l i (Dom. Bo-
vadilla) avu rol'a voinicosulu fricosu, pre carea o
infatisea cu o virtuositate ne mai vedutu pre scena
Teatrulu de aici. Publiculu eră încântatu de varian-
tele modestiei prefăcute, prin carea cu atătu mai
bine faceau să straluce fanfaronad'a și ierăsi in-
cordarea de a trece de unu erou romanicu și a-
poi îndată perplexitatea în carea se vedea strim-
toratu, îndată ce-i amenință cine-va cătu de pu-
tinu. Dm'n'a P a s c a l i (Elisabet'a Fanezza) că
regina spaniola a impusu cu purtarea ei majestosa
că o regina, la acestă a contribuitu s'itoalet'a cea re-
gesca cu carea s'a aretat pre scena, la tôte ocași-
unile din seară acestă. Dm'nula G e s t i a n u (. . .)
că ceremonialu a reprezentatu forte fi-
delu pre grănde spaniolu și pre strictulu ob-
servatoriu de etichetă de curte. D-n'a G e s t i a n u
(d-n'a Beatrice) și dlu Velescu au fostu cu acura-
tetia în deslegarea problemei ce le impunea rolele
densiloru. Dr'a Vasilescu si-a ilustratu rol'a cu
vicioșnea ei obicinuită. Naivitatea o reproducu
bine în totu decursulu piesei; o accentuă forte bine
în actulu din urma.

Duminea seară se reprezintă dram'a de unu
actu: „Michail Vitezu după bătăia dala calugăreni“
scrisă de celebrulu poetu român Bolintineu. S'a
eră îndesuită de publicu. Scen'a infatisea castele
pre o câmpia frumoasă, unde se vedeau turnuri și
stindarte asiediate crucisii unele preste altele. În
pies'a acestă s'au distinsu: dlu P a s c a l i
(Michail Vitezu), carele fu intemnatu cu a-
plause și cununi de de flori, încatu numai după căte-
va minute putu veni la curentu, dlu G e s t i a n u
(vistițerulu Danu), Dm'n'a Pascali (Dm'n'a Flori-
ca) lângă carea avu rol'a secundaria și D-n'a G e-
s t i a n u (Dm'nitu Florica). Amu disu s'a dis-
tinsu pentru că deca dlu Pascali a sciutu infat-
isii pre adeveratulu erou invingatoriu de animici
și totu odată pre patriotulu cu anima sfarsită de
durere pentru traditorii sei; deca dlu Gestianu a
produsu de minune pre boierulu fără simțu pa-
trioticu și dispusu a închină tier'a seă ori și cui,
și Dm'n'a Pascali și Dm'n'a Gestianu a atatu pre
pre adeveratele patriote: cei lalti domni înca nu a
remasu înapoi și a corespunsu problemei ce aveu
în acea seară de deslegatu. Costumele persône-
loru principali erau frumoșe și atragătore.

Reprezentatiunea a fostu o reprezentatiune fes-
tivală, de carea publiculu s'a despartitu numai după
ce provocă prin aplause repetite a se radică cor-
tina în trei renduri și a se aretă a reprezentării pu-
blicului pre scena. — Urmă după acestă pies'a de
încheiere: „Doi profesori procopsiti“, Dlu P a s-
c a l i, carele infatisea pre unu profesor iscusitu
de-si în adeveru eră unu servitoriu fugitu, desvol-
tă atătu umoru și agilitate încatu punea publiculu
în uimire. Dlu G e s t i a n u că profesorulu dela
sate dede cea mai fidelă caracteristica a acestui genu,
în purtare și în expresiuni. La dlu Gestianu amu
descoperitu cu ocașiunea acestă o desteritate mare
în cantu cu tôte ca a avutu ocașiunea a reproduce
numai vre-o căte-va couplete. Dlu S a p e a n u eră
originalu în rol'a seă de proprietariu bogatu, dară
fără cultura mai înaltă. Dr'a V a s i l e s c u (Ja-
nel'a), D-n'a G e s t i a n u și dlu Velescu au
jucatu cu succesu. Dm'nula Gestianu și Dsiôr'a
Vasilescu fură aplaudati de repetite ori, cândă esecu-
tara coupletele impletite în rolele lor.

Marti seară fu reprezentatu „Poețulu romanticu“,
și Sermanulu musicantu. În cea dintăiu avemu să
amintim pre Dlu Sapeanu și dm'n'a G e s t i a n u.
Cestu din urma are succesu multu în role betra-
nesci. Dlu B a l a n e s c u că poetu romanticu
a infatiseat de minune pre poetulu bizaru și ju-
metate esitu din minti. Întră acte a esecutatu or-
chestrulu o hora nouă. Acestă fu aplaudatu până
orchistrulu o repeti. După aceea a urmatu: Ser-
manulu musicantu. Rol'a principală fu a dlui P a-
s c a l i (Sermanulu musicantu, Jacu). Strulu acelu

continuu de fenomen psihologicu ce se esprime în
natură unu mosiu, nenorocitu prin unu amoru din
leneritiei; a unu componistu carele pentru probitatea
seă eră seracu și silitu asi vinde operele sele
bancherilor: a fostu capulu de opera esecutatu
de dm'nulu Pascali pre scenă noastră. Emoțiunile
spiritului, obicinuite la asemenea nenorociti din
cândă în cândă, le a esecutatu pre cătu se pôte
de naturalu. Scenele din urma a fostu forte
miscătore, mai alesu cândă brav'a Dm'nisiôr'a V a-
s i l e s c u începù în cântece ai descoperi, ca den-
s'a e fiic'a lui. Tinut'a dlui S a p e a n u în ro-
lulu de banchieru a fostu de laudat.

Cu acestă încheiamu raporturile nostre asu-
pră reprezentatiunilor teatrale. Dorim înse că so-
cietatea dramatică, carea ne a desfatatu atătu de
multu cu reprezentatiunile sele să ducă del'a pu-
bliculu nostru de acelea suveniri, de cari ca a sci-
utu să lase în mijloculu nostru. În fine amu dori
să nu i dicemu celu din urma adio, ci preste unu
anu să o putemu saluta ierăsi.

Publicatiune.

Din 30 Iunie a. c. se voru continuă trebile
banchei nationale austriace, cari fură până acum sub
ingrijirea casei de tributu și vama de bancă filiale
privilegi austriace, în strad'a macelariloru Nro 4,
de sine.

Deci se îndrepta toti acei'a, cari au trebă de
schimbu cu bancnote.

asignatii de banca;
asignatii de împrumutu;
hypotecare, de creditu său asignatii partiali
hypotecare, de sine voi, să se adreseze cătra susu
numit'a adresă.

Orele de funcția: dela 8 până la 2 ore.

Sabiu în 24 Iunie 1868.

Del'a bancă nationale privilegiată a Austriei
29-2

28-2

Concursu

Devenindu stățiunea unu invetițoriu dela șco-
lă capitala gr. or. din Dobr'a vacanta, prin acestă
se deschide concursu până la ultim'a lunei Iuliu
an. cor.

Cu acestă stățiune invetițorească e împreunatu
unu salariu anualu de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acestă stățiune, au a-si
asterne concursele loră cătra elori'a școlară la sub-
șisulu, provideute cu următorele documente:

1. Ca suntu români de religiunea gr. or.
2. Ca absolvalu celu putipu gimnasiulu inferi-
oru. Clerici ori Pedagogia în Institutulu archidie-
cesanu din Sabiu, — cei cu gimnasiulu superioru
voru avé întietate.
3. Ca au cunoscintia de limbea patriei;
4. Doved'a despre portarea loră morale și po-
litica;
5. Doved'a despre ocuparea până acum'a avuta.

Nicolau de Craincu,

Protopopu gr. or. și Insp. distr.

de școle.

22-2

Concursu

Prin mörtea parochului Pavelu Maniu, a de-
venitu în comun'a bisericăscă gr. or. din Lugosiu
un'a parochia vacanta, pentru întregirea cari'a se des-
chide concursu.

Competitorii pentru acestă parochia, amesu-
ratu dicisiunei Consistoriale din 23 Septembrie 1865
și cerculariulu episcopescu din 8. Octombrie 1865
Nr. 260 au de a documenta absolvierea gimnasiulu
superioru de 8 clase și a cursulu teologicu; eră
recursele sele cuvinciosu timbrate ale tramite până
în 8. Septembrie a. c. calind. vechiu, adresate că-
tra „adunarea genarala a comunei bisericăscă gr.
or. din Lugosiu“ la mânil Dm'nului Georgiu Pe-
stenu Adm. protopopescu.

Din ședința Representanței adunări gene-
rale a comunei bisericăscă gr. or. tinută în Lugosiu
în 9/21 Iunie 1868.

Representanți'a comunei bisericăscă.

Bursă de Viena.

Din 19 Iunie (1 Iuliu) 1868.

Metalicele 5%	57 60	Act. de creditu	194 70
Împrumut. nat. 5%	63	Argintulu	112 75
Actiile de banca	737	Galbinulu	5 50